

Ἡ θερμοκρασία τοῦ ἀνθρώπινου σώματος κατὰ τὰς διαφόρους ἀσθενεῖας δύναται νὰ ποικίλλῃ μεταξύ 33^α καὶ 42^α ἢ τὸ πολὺ 43^α K. Θερμοκρασία ὑπερέτερα ἢ ταπεινότερα τῶν ὁρίων τούτων ἐπιφέρει ἀφύκτως τὸν θάνατον.

Δυνάμεθα εὐκολώτατα νὰ μαγνητίσωμεν βελόνην ἢ οἰονδήποτε ἄλλο ἐκ σιδήρου τεμάχιον, ἀρκεῖ νὰ προστίψωμεν αὐτὸ διὰ τινος μαγνήτου ἀπὸ τοῦ ἐνὸς μέχρι τοῦ ἑτέρου ἄκρου δεκάκις περίπου.

Ὡς καλλίτερον μέταλλον διὰ τὰ ἀλεξικεραυνία θεωρεῖται ὁ χαλκός.

Τὰ σιδηρὰ οἰκοδομήματα δὲν εἶνε πολὺ ἐπικίνδυνα ἐν ὥρᾳ καταιγίδος, διότι ἀποτελοῦσι ταῦτα εἶδος ἀλεξικεραυνίου· καὶ ἡ ἀποδιώκουσι τὸν κεραυνὸν ἢ ἄγουσιν αὐτὸν εὐκολώτατα εἰς τὴν γῆν χωρὶς ταῦτα νὰ πάθωσι.

Ἡ ἀφθονώτερα δρόσος σχηματίζεται μετὰ πολὺ θερμὴν θερινὴν ἢ φθινοπωρινὴν ἡμέραν καὶ μάλιστα ἂν πνέῃ ἀνεμὸς ἀνατολικός.

Ἐν καιρῷ θέρους μετὰ τὴν βροχὴν δροσιζεται ἡ ἀτμόσφαιρα, διότι μέγα μέρος τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ὕδατος ἐξατμίζεται, ἀφαιροῦν θερμότητα ἐκ τοῦ ἐδάφους καὶ τοῦ ἐπ' αὐτοῦ στρώματος τοῦ ἀέρος· ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως δὲ τῆς θερμότητος ταύτης ἡ θερμοκρασία τοῦ ἀέρος κατέρχεται καὶ συνεπῶς αἰσθανόμεθα ψύξιν εὐάρεστον. Ν. Γ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Πανταχοῦ βακτήρια. Ὁ C. Kraus εὗρεν, ὅτι ὡμὸν κρέας βοῦς, μύσχου καὶ χοίρου, μετὰ 24 ὥρας ἀπὸ τῆς σφαγῆς φέρει πλῆθος βακτηρίων, ὧν ἡ ποσότης τοσοῦτω μείζων, ὅσῳ αὐξάνει ὁ ἀπὸ τῆς σφαγῆς χρόνος. Αἱ ἐκ τοῦ ὕγρου ασηπητός κρέατος γινόμενα ἐνέσεις ἐπὶ ποντικῶν, ἐπέφερον ἀμέσως τὸν θάνατον τούτων· νεκροφία γινομένης, εὗρεθῆ ἐν αὐτοῖς τὸ αὐτὸ τοῦ βακτηρίου εἶδος, ὅπερ ὑπῆρχε καὶ ἐπὶ τοῦ ασηπητός κρέατος.

Μέγα μετέωρον. Ὁ κ. Donald Καμερὼν παρετήρησε ἐν Paisley (Σκωτία) τῆ 31]19 Ἰουλίου μέγα μετέωρον ἢ πυρίνην σφαῖραν, ἣτις ἦτο φαινομενικῶς τριπλασία τοῦ πλανήτου Διδὸς καὶ ἐφάνη ἐξερχομένη ἐκ τοῦ ἀστερισμοῦ τῶν Ἰγθύων. Ἡ λάμψις δ' αὐτῆς ἦτο τοσοῦτο μεγάλη, ὥστε ἐφώτισεν ἅπαναν τὴν περίχωρον, ὡς νὰ εὕρισκετο ὁ ἥλιος ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ. Ἐνῶ δὲ ἡ πυρίνη σφαῖρα διήρχετο ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾷ, ἄφησεν ἐν αὐτῇ στενὴν ταινίαν φωτεινὴν, ἣτις ταχύτατα ἔσθυσε.

Οἱ σωληνοειδεῖς κοιλίαι (σκαφόποδα) ἔχουσι καρδίαν. Ἐπιστεῦτο ὑπὸ τῶν ζωολόγων, ὅτι τὰ ζῶα ταῦτα (κοινῶς σωληγες) ἔσπερουν καρδίαν, ὁ Πάατε ὅμως ἐσχάτως κατέδειξε, ὅτι τὸ αἷμα ἐν αὐτοῖς κυκλοφορεῖ διὰ καρδίας, ἀτελεστάτης βεβαίως, κειμένης παρὰ τὸ πρόσθιον ἄκρον τῆς μεσαίας γραμμῆς τῆς κοιλιακῆς πλευρῆς.

Τεχνητὸν ἐλεφάντινον ὄστυον. Κατὰ τὴν Journal des Inventionis ἡδυνήθη χημικός τις νὰ ἐπινοήσῃ μέθοδον, δι' ἣς κατασκευάζει οὐσίαν τινὰ ἐντελῶς ὁμοίαν πρὸς τὸ ἐλεφάντινον ὄστυον (φίλιδισι). Λαμβάνει ἀσβεστον καθαρὰν καὶ τὴν διαλύει ἐντὸς ὕδατος, ἀκολουθῶς προσθέτει εἰς αὐτὴν ὀξυφώσφορον μετὰ κόλλης, ὀξυανθρακικὴν ἀσβεστον καὶ μαγνησίαν καὶ ὀλίγην ἄργιλον. Μετὰ τὴν ἀνάμιξιν τούτων παράγεται πλαστικὴ τις μάζα, ἣτις μετὰ 23 ὥρας ἀφοῦ πιεσθῇ καὶ ξηρανθῇ ἐντὸς θερμοῦ ρεύματος ἀέρος, λαμβάνει τὴν σκληρότητα τοῦ ἐλεφάντινου ὄστυου.

* *

Ἡ ἐξέγερσις τῶν πτηνῶν. Ἀρκετὰ περιέργους σημειώσεις εὐρίσκουμεν ἐν τῷ Mentor Agricole περὶ τῆς ὥρας, καθ' ἣν ἐξεγείρονται τὰ πτηνὰ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τοῦ ἔτους ἀπὸ Μαΐου μέχρι Σεπτεμβρίου, ὅτε ταῦτα εἰσὶ πρωϊνότερα. Εἰς ἐκ τῶν μάλλον ἀκαμάτων γάλλον ὀρνιθολόγων μετὰ πολλὰς παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου κατήρτισε τὸ ἐξῆς ὠρολόγιον τῆς ἐξεγέρσεως τῶν πτηνῶν σπίνου, ὑπολαΐδος, ὄρνυτος, κοτσόφου, συκοφάγου, μελισσοφάγου καὶ στρουθίου.

Ὁ σπίνος ἐγείρεται καὶ ἀρχίζει τὸ κελῶδήμα του τὴν μίαν μέχρι τῆς μίαις καὶ ἡμισσίας τῆς πρωΐας.

Ἡ υπολαΐς ἢ μελανοκέφαλος μετὰ τῆς δευτέρας καὶ τρίτης πρωϊνῆς ὥρας.

Ὁ ὄρνυξ ἐπίσης μετὰ τῆς δευτέρας καὶ ἡμισσίας μέχρι τριῶν. Κότσουφος ὁ μέλας τὴν τρίτην καὶ ἡμισσίαν μέχρι τῆς τετάρτης.

Ἡ ξανθὴ λιμαναία ὑπολαΐς μετὰ τῆς τρίτης καὶ τετάρτης ὥρας.

Ὁ συκοφάγος εἰς τὰς τέσσαρας.

Ὁ μελισσοφάγος εἰς τὰς πέντε μέχρι πέντε καὶ ἡμισσίας.

Τὸ στρουθίδιον περὶ τὴν πέμπτην καὶ ἡμισσίαν.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω δεδομένων ἐξάγεται, ὅτι μετὰ τῶν πτηνῶν τούτων, ἐπὶ τῶν ὁσίων ἐγένοντο αἱ παρατηρήσεις, ὁ σπίνος ἐξεγείρεται ἐνωρίτερα πάντων, τὸ στρουθίδιον ἂν ἐναντίας εἶνε τὸ ὀκνηρότατον.

* *

Ἡ ὑπὸ τῶν Ρώσων γενομένη καταμέτρησις τοῦ 32ου παραλλήλου τῆς γῆς κύκλου. Οἱ ρῶσοι γεωδαῖται ἐπεράτωσαν πρότερον τὴν σπουδαιωτάτην ἐργασίαν τῆς καταμετρήσεως τοῦ ἐν Ρωσσίᾳ τμήματος τοῦ 52-ου παραλλήλου, ἐκτεινομένου ἀπὸ Πεστογόβως τῆς Πολωνίας καὶ φθάνοντος μέχρι τῆς Ὀρσοῦ τῆς Ἀσίας. Ὁ παράλληλος οὗτος διερχεται ἐν Εὐρώπῃ διὰ τῆς Γερμανίας Βελγίου, Ἀγγλίας καὶ Ἰρλανδίας καὶ καταλήγει ἐπὶ τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὠκεανοῦ. — Τὸ ἀγγλικὸν τμήμα τοῦ παραλλήλου τούτου καταμετρήθη τῷ 1861· νῦν διδοται τὸ μήκος τοῦ ρωσικοῦ τμήματος, ὅσον ὅπου δὲ περατοῦνται καὶ αἱ ἐργασίαι τοῦ βελγικοῦ, ὀλλανδικοῦ καὶ γερμανικοῦ τμήματος.

Ὁ χάρτης, ὃν παρουσίασαν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστημῶν τῶν Παρισίων οἱ κκ. Ζάνσεν καὶ Βενιούκωβ συνίσταται ἐκ 321 τριγώνων ὑπολογισθέντων πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον, συνοδεύεται δὲ ὑπὸ δύο παμμεγίστων τόμων περιεχόντων τὰς ἐκθέσεις τῶν διαφόρων γεωδαισιακῶν καὶ ἀστρονομικῶν ἐργασιῶν καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ὑπολογισμῶν, ἅτινα, κατὰ τὴν Journal du Ciel, στεροῦνται σφαλμάτων ὑπερβαίνοντων τὸ γνωστὸν ὅριον.

Τὸ ὑπὸ τῶν Ρώσων καταμετρηθὲν τμήμα ἰσοῦται πρὸς 27,091.322 μέτρα· Ὁ ἀριθμὸς δὲν εἶνε μικρὸς.

Καὶ ἐν τῷ παραλλήλῳ τούτῳ παρετηρήθησαν τὰ συνήθη φαινόμενα, δι' ὧν καταδεικνύεται, ὅτι οἱ παράλληλοι δὲ ν ἐ ἰ ν ε τ ἐ λ ε ἰ ο ἰ κ ὁ κ λ ο ἰ καὶ ἐπομένως ἡ γῆ δὲν εἶνε κανονικὸν ἐκ περιστροφῆς ἑλλειψοειδές.

Αἱ β ἄ σ ε ἰ ε (4—9 χιλιομέτρων) καταμετρήθησαν με ἀκρίβειαν 1.100000 μέτρον, ἅπανα δὲ ἡ ἐργασία ἐπερατώθη ἐντὸς 16 ἐτῶν.

* *